Entrada

LÍMITS REALS DE LA NOSTRA DEMOCRÀCIA

Abans de canviar de resant en el revolt més tancat surt un camí de terra que porta a una plana des d'on es veu un paisatge impressionant. Els dos amics feia temps que havien descobert aquell vell racó de la natura i quan tenien una conversa pendent. molts cops sense ni sortir del cotxe, era el lloc ideal per intercanviar punts de vista.

Aquesta tarda porten ja hora i mitja de conversa sobre les limitacions reals de la nostra democràcia. La valoren, com el sistema menys dolent dels coneguts, però si toquem de peus a terra ens adonem que de fet el poder està en mans d'uns pocs capitals astronòmicament poderosos que dirigeixen i controlen les finances segons els interessos dels guanys i els excedents de benefici. Les corporacions municipals, les comarques, les nacions, els estats i les federacions estatals, encara que en el seu ordenament interior poden gaudir de major o menors representació i participació democràtica, de fet estan subjectes als mercats i a les finances globals. Cap elecció democràtica popular ha determinat qui són els amos, quins els directors i quins els exercits de preparats administratius que hi deixen la vida perquè els objectius capitalistes arribin a bon terme.

Recordes quan ens deien que els lliberals opinaven que hi havia una mà invisible que movia l'economia per tal de que anés progressant de cara al bé comú? Doncs, que hi ha una mà invisible és cert, certíssim; però que porta al bé comú, és una falsedat majúscula, el que ens porta és que uns quants rics cada vegada ho siguin més i la resta ens anem empobrint. I això no és una teoria, s'ha publicat a la mateixa premsa. Com diu el Papa Francesc aquesta és una economia que mata, senzillament assassina.

La conversa ha portat a un silenci entre contemplatiu i ofegat , fins i tot rabiosament ofegat. Que bella és la natura, que bella pot ser la vida... i la Veu interior ens diu: *no et quedis parat en les lamentacions estèrils, lluita pels altres, pel món, per una democràcia real i en contra dels poders fàctics que han sacralitzat l'egoisme i normalitzat la injustícia i l'opressió. Comença pel que tens més a prop i segueix el de lluny. Tot té relació.*

Jesús Renau sj.